

Άσκηση της Ιατρικής στην Ελλάδα από υπηκόους κρατών - μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Σημείωση: Παρατίθενται οι σημαντικότερες διατάξεις)

Π.Δ. 84/86 (ΦΕΚ Α' 31) "Άσκηση του δικαιώματος εγκαταστάσεως και της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, από ιατρούς υπηκόους των κρατών μελών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, καθώς και ρύθμιση συναφών θεμάτων σε συμμόρφωση προς τις υπ αριθμόν 75/362, 75/363 της 16/6/1975, 81/1057 της 14/12/1981 και 82/76 της 26/1/1982 οδηγίες του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων".

Άσκηση του ιατρικού επαγγέλματος

Άρθρο 2. Γιατροί, υπήκοοι των Κρατών - μελών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, μπορούν να εγκατασταθούν και να ασκήσουν το ιατρικό επάγγελμα, κατόπιν χορήγησης άδειας άσκησης ιατρικού επαγγέλματος, κατά τις ισχύουσες διατάξεις της Ελληνικής νομοθεσίας.

Άρθρο 3. Για τη χορήγηση της κατά το προηγούμενο άρθρο άδειας απαιτείται:

- Αίτηση του ενδιαφερομένου, β) Δίπλωμα, πιστοποιητικό ή άλλος ιατρικός τίτλος από εκείνους που μνημονεύονται στα άρθρα 5 και 8 του παρόντος για την άσκηση του ιατρικού επαγγέλματος με ή χωρίς ειδικότητα, γ) Ο ενδιαφερόμενος πρέπει : γα) Να συγκεντρώνει τις ελάχιστες προϋποθέσεις καταρτίσεως ή τους άλλους όρους που προβλέπονται από την Οδηγία 75/363/ΕΟΚ της 16/6/1975 για την απόκτηση διπλωμάτων, πιστοποιητικών ή άλλων ιατρικών τίτλων, γβ) Να συγκεντρώνει τις προβλεπόμενες από τη Νομοθεσία του Κράτους-μέλους προελεύσεως ή καταγωγής, προϋποθέσεις ήθους και εντιμότητας για την είσοδο του στο ιατρικό επάγγελμα και την άσκηση αυτού, γγ) Να μην έχει τεθεί υπό δικαστική απαγόρευση ή δικαστική αντίληψη λόγω έλλειψης σωματικής ή ψυχικής υγείας για ένα από τους λόγους, που μνημονεύονται στα άρθρα 1686 και 1705 του Α.Κ., γδ) Να έχει την αναγκαία γνώση της Ελληνικής γλώσσας για την άσκηση του ιατρικού επαγγέλματος και της συγκεκριμένης ιατρικής ειδικότητας, αναλαμβάνοντας προσωπική ευθύνη για τούτο με υπεύθυνη δήλωση του Ν.Δ. 105/1969, δ) Πιστοποιητικό ιθαγένειας.

Άρθρο 4. 1. Η σύμφωνα με τη νομοθεσία του Κράτους-μέλους καταγωγής ή προελεύσεως, απαιτούμενη συνδρομή των προϋποθέσεων ήθους και εντιμότητας του άρθρου 3 (περίπτωση γβ) του παρόντος, για την είσοδο και την έναρξη ασκήσεως του ιατρικού επαγγέλματος, βεβαιώνεται από τις αρμόδιες αρχές του Κράτους τούτου. Εάν κατά τη νομοθεσία του Κράτους-μέλους καταγωγής ή προελεύσεως δεν απαιτείται απόδειξη ήθους και εντιμότητας για την έναρξη της ασκήσεως του ιατρικού επαγγέλματος, οι ενδιαφερόμενοι πρέπει να προσκομίζουν απόσπασμα ποινικού μητρώου ή, εάν τούτο λείπει, ισότιμο έγγραφο, που χορηγείται από την αρμόδια αρχή του Κράτους-μέλους καταγωγής ή προέλευσης. Η άδεια δεν χορηγείται εάν συντρέχει περίπτωση κωλύματος από εκείνα που αναφέρονται στο εδάφιο δ' του άρθρου 3 του Α.Ν. 1565/1939 "Περί κώδικος ασκήσεως του ιατρικού επαγγέλματος".

2. Εάν γίνουν γνωστά στις αρμόδιες για τη χορήγηση άδειας ασκήσεως του Ιατρικού

Επαγγέλματος στους υπηκόους Κρατών-μελών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων Ελληνικές αρχές, συγκεκριμένα γεγονότα που συνέβησαν έξω από την Ελληνική Επικράτεια πριν από την εγκατάσταση του ενδιαφερομένου στην Ελλάδα, και που μπορεί αν έχουν συνέπειες στην ανάληψη της σχετικής δραστηριότητας, οι Ελληνικές Αρχές ζητούν πληροφορίες σχετικά με τα γεγονότα αυτά από το Κράτος-μέλος καταγωγής ή προελεύσεως. Σε περίπτωση που, σύμφωνα με την ισχύουσα Νομοθεσία του Κράτους-μέλους καταγωγής ή προελεύσεως και μετά σχετική εκτίμηση, τα γεγονότα αυτά σημαίνουν έλλειψη ήθους και εντιμότητας, που απαιτείται για την άσκηση του Ιατρικού επαγγέλματος ή πρόκειται για καταδίκη για πράξεις που μνημονεύονται στο εδ. Δ' του άρθρου 3 του ΑΝ 1565/1939, η αίτηση για χορήγηση άδειας απορρίπτεται ή, αν η άδεια έχει χορηγηθεί, ανακαλείται.

3. Τα ανωτέρω αναφερόμενα έγγραφα δεν δύνανται να υποβληθούν στην αρμόδια για την έκδοση άδειας Αρχή, μετά πάροδο τριών μηνών από της εκδόσεώς τους. (Στο άρθρο 5 μνημονεύονται οι ονομασίες των διπλωμάτων των Κρατών-μελών της ΕΟΚ).

Προϋποθέσεις καταρτίσεως

Άρθρο 6. 1. Για την αναγνώριση των διπλωμάτων, πιστοποιητικών και άλλων τίτλων γιατρών, που μνημονεύονται στα άρθρα 5 και 8 του παρόντος, πρέπει να συντρέχουν οι όροι και οι προϋποθέσεις καταρτίσεως των άρθρων 1,2,4 και 5 της αριθμ. 75/363/16.6.1975 Οδηγίας του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ή του άρθρου 12 αυτού.

2. Οι διατάξεις των παρ. 2 και 3 του άρθρου 23 του Ν. 1193/1981 "περί της εξ αφορισίων νόσων προστασίας κ.λπ." εφαρμόζονται και στους γιατρούς υπηκόους των Κρατών - μελών, εφόσον τα διπλώματα, πιστοποιητικά ή άλλοι τίτλοι τους, νευροψυχιατρικής ή ακτινολογίας, πληρούν τις σχετικές προϋποθέσεις που αναφέρονται είτε στα άρθρα 2,3 και 5 της Οδηγίας 75/363/ΕΟΚ είτε στο άρθρο 12 αυτού.

Άδεια χρησιμοποίησης τίτλου ιατρικής ειδικότητας - Προϋποθέσεις χορηγήσεως της άδειας

Άρθρο 7. 1. Η χρησιμοποίηση τίτλου ιατρικής ειδικότητας από γιατρούς υπηκόους των Κρατών-μελών, που εγκαθίστανται στην Ελλάδα για άσκηση του ιατρικού επαγγέλματος, επιτρέπεται μετά από χορήγηση άδειας χρησιμοποίησης του τίτλου ιατρικής ειδικότητας.

2. Για τη χορήγηση της άδειας, που ορίζεται στην προηγούμενη παράγραφο, απαιτείται ο αιτών να έχει δίπλωμα, πιστοποιητικό ή άλλο τίτλο ιατρικής ειδικότητας από αυτούς που μνημονεύονται στην παρ. 1 του άρθρου 8 του παρόντος, για την άσκηση μίας από τις κατανομαζόμενες στην παρ. 2 του ιδίου άρθρου ειδικότητες, καθώς και την προβλεπόμενη στο άρθρο 2 άδεια άσκησης του ιατρικού επαγγέλματος.

(Στο άρθρο 8 μνημονεύονται οι ονομασίες των διπλωμάτων που αναγνωρίζονται στην Ελλάδα)

Χρήση τίτλων

Άρθρο 9. Γιατροί υπήκοοι των Κρατών-μελών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στους οποίους χορηγείται άδεια εγκαταστάσεως και άσκησης του ιατρικού επαγγέλματος στην Ελλάδα με ή χωρίς ειδικότητα, φέρουν τον ισχύοντα στην Ελληνική Επικράτεια τίτλο, που αντιστοιχεί στη γενική ή ειδική κατάρτισή τους και δικαιούνται να κάνουν χρήση μόνο του τίτλου αυτού και της συντμήσεώς του ανεξάρτητα από την ονομασία του τίτλου τους στο Κράτος-μέλος προέλευσης ή καταγωγής τους.

Άρθρο 10. 1. Γιατροί υπήκοοι Κρατών-μελών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στους οποίους χορηγείται, κατά τις διατάξεις του παρόντος άδεια άσκησης του ιατρικού επαγγέλματος, μπορούν να χρησιμοποιούν τον ακαδημαϊκό τίτλο, που αναγνωρίζεται σε αυτούς, από το Κράτος-μέλος καταγωγής ή προέλευσης καθώς και της σχετικής συντμήσεως στη γλώσσα του Κράτους αυτού. Ο τίτλος που χρησιμοποιείται με τον τρόπο αυτό πρέπει να φέρει το όνομα και τον τόπο του εκπαιδευτικού ιδρύματος ή της εξεταστικής επιτροπής, η οποία το χορήγησε.

2. Αν η κατά την προηγούμενη παράγραφο χρησιμοποίηση του ακαδημαϊκού τίτλου του Κράτους-μέλους καταγωγής ή προελεύσεως μπορεί να προκαλέσει σύγχυση με τον αναγνωριζόμενο και χρησιμοποιούμενο στην Ελλάδα τίτλο άσκησης του ιατρικού επαγγέλματος ο οποίος προϋποθέτει συμπληρωματική κατάρτιση ή απόκτηση ειδικότητας που δεν έχει αποκτηθεί από τον ενδιαφερόμενο, ο τύπος του τίτλου του Κράτους-μέλους καταγωγής ή προέλευσης που θα χρησιμοποιηθεί από τον ενδιαφερόμενο, καθορίζεται από την αρμόδια για τη χορήγηση της άδειας εγκατάστασης για άσκηση του ιατρικού επαγγέλματος αρχή, με την περί χορήγησης της άδειας πράξη ή άλλη παρόμοια.

Άρθρο 11. 1. Γιατροί των Κρατών-μελών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στους οποίους χορηγείται, κατά τις διατάξεις του παρόντος, άδεια άσκησης ιατρικού επαγγέλματος και οι οποίοι επιθυμούν να λάβουν τίτλο ιατρικής ειδικότητας, που χορηγείται στη Ελλάδα και που δεν αναφέρεται στις διατάξεις του άρθρου 8 παρ. 2 περιπτώσεις α και β του παρόντος ή που αν και μνημονεύεται στις διατάξεις αυτές δεν χορηγείται στο Κράτος-μέλος καταγωγής ή προέλευσης δύναται να λάβουν τον ανωτέρω τίτλο σύμφωνα με την προβλεπόμενη από την νομοθεσία διαδικασία εφόσον συγκεντρώνουν τις απαραίτητες κατ' αυτή προϋποθέσεις.

{Σημείωση: Βλ. Σχετ. Άρθρο 82 παρ. 1 του Ν. 2071/92, κατωτέρω}

2. Οι αρμόδιες Ελληνικές αρχές, επαληθεύουν το περιεχόμενο και την διάρκεια της κατάρτισης που έχει πραγματοποιηθεί από τους αναφερόμενους στην παράγραφο 1 υπηκόους των Κρατών-μελών και πιστοποιείται από τα διπλώματα, πιστοποιητικά ή άλλους τίτλους κατάρτισης, που απονέμονται από τις αρμόδιες αρχές του Κράτους-μέλους, καταγωγής ή προέλευσης.

Εφόσον τα χρονικά διαστήματα, κατά τα οποία πραγματοποιήθηκε η κατάρτιση αυτή, δεν αντιστοιχούν προς εκείνα που απαιτούνται στην Ελλάδα, οι ανωτέρω αρχές πληροφορούν τους ενδιαφερόμενους για την διάρκεια της συμπληρωματικής κατάρτισης, καθώς και για τους τομείς που πρέπει να περιλαμβάνει.

3. Διπλώματα, πιστοποιητικά και άλλοι τίτλοι ιατρικής ή ιατρικής ειδικότητας, υπηκόων κρατών-μελών, που δεν ανταποκρίνονται στις ονομασίες οι οποίες περιλαμβάνονται στο άρθρο 5 και 8 αυτού αναγνωρίζονται ως επαρκή, εφόσον συνοδεύονται από πιστοποιητικό των αρμοδίων αρχών ή οργανισμών του Κράτους Μέλους που τα χορηγεί. Το πιστοποιητικό αυτό βεβαιώνει ότι αυτά τα διπλώματα, πιστοποιητικά και άλλοι τίτλοι ιατρικής ή ιατρικής ειδικότητας πιστοποιούν εκπαίδευση σύμφωνα με τις διατάξεις της Οδηγίας 75/363/ΕΟΚ που αναφέρεται, ανάλογα με την περίπτωση, στα άρθρα 2, 4 ή 6 της οδηγίας 75/362/ΕΟΚ και ότι

εξομοιούνται, από τα Κράτη-μέλη που τα χορηγούν, προς τα διπλώματα, πιστοποιητικά ανάλογα με την περίπτωση στα άρθρα 3,5 ή 7 της Οδηγίας 75/362/ΕΟΚ.

Κατοχύρωση κεκτημένων δικαιωμάτων

Άρθρο 12. 1. Διπλώματα, πιστοποιητικά και άλλοι τίτλοι γιατρών υπηκόων των Κρατών-μελών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που δόθηκαν από τα Κράτη-μέλη καταγωγής ή προέλευσης πριν αν τεθεί σε εφαρμογή η υπ' αριθμ. 75/363/16-6-75 οδηγία της ΕΟΚ ή που πιστοποιούν εκπαίδευση που, ενώ είχε αρχίσει πριν, ολοκληρώθηκε μετά τη θέση σε εφαρμογή της οδηγίας αυτής αναγνωρίζονται ως επαρκή στη Ελλάδα, εφόσον συνοδεύονται από βεβαίωση που πιστοποιεί ότι οι γιατροί αυτοί άσκησαν τη ιατρική πραγματικά και νόμιμα επί τρία τουλάχιστον συνεχή χρόνια, κατά τη διάρκεια των πέντε προηγούμενων από της χορηγήσεως της βεβαίωσης, χρόνων.

2. Διπλώματα, πιστοποιητικά και άλλοι τίτλοι ιατρικής ειδικότητας γιατρών υπηκόων των Κρατών-μελών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που δόθηκαν από τα Κράτη-μέλη καταγωγής ή προέλευσης πριν να τεθεί σε εφαρμογή η υπ' αριθμ. 75/363/16.6.75 οδηγία της ΕΟΚ ή που πιστοποιούν εκπαίδευση που ενώ είχε αρχίσει πριν, ολοκληρώθηκε μετά τη θέση σε εφαρμογή αυτής, και που δεν ανταποκρίνονται στο σύνολο των ελαχίστων απαιτήσεων κατάρτισης, οι οποίες προβλέπονται στα άρθρα 2,3,4, και 5 της ανωτέρω οδηγίας, αναγνωρίζονται ως επαρκή στην Ελλάδα, εφόσον ο ενδιαφερόμενος προσκομίσει πιστοποιητικό των αρμοδίων αρχών του Κράτους-μέλους καταγωγής ή προέλευσης που να βεβαιώνει άσκηση της ειδικότητας αυτής, επί χρονικό διάστημα ίσο προς το διπλάσιο της διαφοράς μεταξύ του χρόνου ειδικής κατάρτισης του Κράτους καταγωγής ή προέλευσης του ελαχίστου χρόνου κατάρτισης της ειδικότητας αυτής, που μνημονεύεται στην ανωτέρω οδηγία. Εάν πριν να τεθούν σε εφαρμογή οι διατάξεις του παρόντος, χρειαζόταν στη Ελλάδα για μια συγκεκριμένη ειδικότητα ελάχιστη διάρκεια κατάρτισης κατώτερη από εκείνη που μνημονεύεται στα άρθρα 4 και 5 της ανωτέρω οδηγίας, η διαφορά της προηγούμενης παραγράφου καθορίζεται βάσει της προβλεπόμενης στην Ελλάδα ελάχιστης διάρκειας κατάρτισης.

3. Διπλώματα, πιστοποιητικά και άλλοι τίτλοι, που δόθηκαν από Κράτη- μέλη των Κρατών-μελών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, πριν να τεθούν σε εφαρμογή οι οδηγίες ΕΟΚ 75/362 και 75/363 και που δεν ανταποκρίνονται στις περιλαμβανόμενες στα άρθρα 5 και 8 του παρόντος κατονομασίες, αναγνωρίζονται ως επαρκή, εφόσον συνοδεύονται από πιστοποιητικό ισοτιμίας εκδιδόμενο από τι αρμόδιες του Κράτους-μέλους καταγωγής ή προέλευσης αρχές.

4. Διπλώματα, πιστοποιητικά και άλλοι τίτλοι ιατρικής ειδικότητας που πιστοποιούν εκπαίδευση που αποκτήθηκε στο έδαφος της πρώην Λαοκρατικής Δημοκρατίας της Γερμανίας και δεν ανταποκρίνονται στο σύνολο των ελαχίστων απαιτήσεων κατάρτισης, οι οποίοι προβλέπονται από το άρθρο 6 του Π.Δ. 84/86, αναγνωρίζονται ως επαρκή στη Ελλάδα, εφόσον συνοδεύονται από βεβαίωση των Αρμοδίων Αρχών που πιστοποιεί:

1. Εκπαίδευση που άρχισε πριν από τη εκπνοή της προθεσμίας που προβλέπεται στο άρθρο 9 παρ. 1 δεύτερο εδάφιο της οδηγίας 75/363/Ε.Ο.Κ.

2. Δικαίωμα άσκησης, με την ιδιότητα του ειδικευμένου γιατρού, στο σύνολο του εδάφους της Γερμανίας με τους ίδιους όρους που ισχύουν για τους τίτλους που έχουν χορηγηθεί από τις αρμόδιες γερμανικές αρχές και αναφέρονται στο άρθρο 8 του Π.Δ. 84/86, όπως τροποποιήθηκε με την αριθμ. Α4/1665/90 Κοινή Υπουργική Απόφαση.

3. Ότι οι γιατροί άσκησαν την ειδικότητα αυτή επί χρονικό διάστημα ίσο προς το διπλάσιο της διαφοράς μεταξύ της διάρκειας της ειδικευμένης κατάρτισης που αναφέρονται στο άρθρο 6 του Π.Δ. 84/96.

Δικαιώματα και υποχρεώσεις εγκαθισταμένων

Άρθρο 13. Οι γιατροί, υπήκοοι των Κρατών-μελών που εγκαθίστανται στην Ελλάδα, έχουν όλα τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις, που προβλέπονται από τις διατάξεις της υφισταμένης Ελληνικής νομοθεσίας και ιδιαίτερα από τη δεοντολογία άσκησης του ιατρικού επαγγέλματος για την άσκηση του ιατρικού επαγγέλματος με εξαίρεση το δικαίωμα να εκλέγονται μέλη των οργάνων διοίκησης των Ιατρικών Συλλόγων.

Παροχή υπηρεσιών

Άρθρο 14. 1. Γιατροί υπήκοοι των Κρατών-μελών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοχοι των διπλωμάτων, πιστοποιητικών ή άλλων ιατρικών τίτλων με ή χωρίς ειδικότητα που μνημονεύονται στα άρθρα 5 και 8 του παρόντος, μπορούν να παρέχουν τις αντίστοιχες προς τους τίτλους αυτούς ιατρικές υπηρεσίες αφού υποβάλουν στον οικείο Ιατρικό Σύλλογο δήλωση σχετικά με την παροχή των υπηρεσιών τους, που να συνοδεύεται από τα ακόλουθα δικαιολογητικά:

α) Βεβαίωση της αρμόδιας αρχής του Κράτους-μέλους της επαγγελματικής εγκατάστασης των ενδιαφερομένων, ότι ασκούν νόμιμα τις δραστηριότητες, στις οποίες αναφέρεται η παροχή των ιατρικών υπηρεσιών στο κράτος αυτό, β) Βεβαίωση της αρμόδιας αρχής του Κράτους-μέλους της επαγγελματικής εγκατάστασης των ενδιαφερομένων, ότι έχουν διπλώματα, πιστοποιητικά και άλλους τίτλους, οι οποίοι αναφέρονται στο παρόν Π.Δ. και τους δίνουν το δικαίωμα να ασκούν την ιατρική στην Ελλάδα.

2. Οι βεβαιώσεις της προηγούμενης παραγράφου, ισχύουν για ένα χρόνο από της έκδοσής της. Σε επείγουσα περίπτωση, οι βεβαιώσεις αυτές μπορούν να υποβληθούν μέσα σε 45 μέρες μετά την παροχή υπηρεσιών.

Στην περίπτωση αυτή, στη δήλωση θα πρέπει να αναφέρονται τα στοιχεία που δικαιολογούσαν το χαρακτηρισμό της περίπτωσης ως επείγουσας.

Άρθρο 15. 1. Πριν την παροχή υπηρεσιών, ο γιατρός οφείλει να υποβάλει στον οικείο Ιατρικό Σύλλογο του τόπου παροχής των υπηρεσιών την υπό του προηγούμενου άρθρου προβλεπόμενη δήλωση στην οποία θα περιλαμβάνονται:

α) Τα ατομικά στοιχεία του γιατρού, β) Τα στοιχεία του ασθενή, η ημερομηνία παροχής υπηρεσιών και η φύση και διάρκεια της ιατρικής πράξης ή πράξεων που πρόκειται να εκτελεσθούν. Πολλές ιατρικές πράξεις μπορούν να αποτελέσουν το αντικείμενο μιας μοναδικής δήλωσης όταν αφορούν ένα μόνο ασθενή και εκτελούνται στη διάρκεια μιας προσωρινής παραμονής στην Ελλάδα που δεν ξεπερνά τις 4 μέρες, γ) Τον τόπο παροχής υπηρεσιών που θα πρέπει να είναι αναγνωρισμένη μονάδα παροχής υπηρεσιών ή το σπίτι του συγκεκριμένου ασθενή για τον οποίο ο γιατρός έρχεται στην Ελλάδα. Η παροχή υπηρεσιών σε Ξενοδοχείο, οποιαδήποτε άλλη ιδιωτική κατοικία, πλην αυτής του ασθενή, ή ιατρείο άλλου γιατρού, δεν επιτρέπεται.

2. Σε εξαιρετικές και επείγουσες περιπτώσεις, η δήλωση παροχής υπηρεσιών μπορεί να υποβάλλεται μετά την έναρξη παροχής των υπηρεσιών ποτέ όμως μετά την παρέλευση των πέντε επομένων της έναρξης της παροχής των υπηρεσιών εργασίμων ημερών.

Στην περίπτωση αυτή, η δήλωση πρέπει να αναφέρει τα εξαιρετικά και επείγοντα περιστατικά, τα οποία επέβαλαν την έναρξη της εκτέλεσης της παροχής πριν της υποβολή αυτής.

Δικαιώματα και υποχρεώσεις των γιατρών που παρέχουν υπηρεσίες

Άρθρο 16. Οι γιατροί υπήκοοι των Κρατών-μελών, οι οποίοι παρέχουν κατά τις διατάξεις του παρόντος τις ιατρικές τους υπηρεσίες στην Ελλάδα, έχουν για την εκτέλεση της παροχής των υπηρεσιών όλα τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των γιατρών, που είναι εγκατεστημένοι και ασκούν το ιατρικό επάγγελμα στην Ελλάδα και ιδιαίτερα εκείνες που αναφέρονται στην τήρηση των δεοντολογικού, επαγγελματικού και διοικητικού χαρακτήρα διατάξεων με εξαίρεση των διατάξεων που αφορούν στην εγγραφή τους στους ιατρικούς Συλλόγους.

Άρθρο 19. Ιατρός επαγγελματικά εγκατεστημένος στην Ελλάδα για άσκηση του ιατρικού επαγγέλματος δεν μπορεί να είναι συγχρόνως μέλος δύο ή περισσότερων Ιατρικών Συλλόγων, Ελληνικών ή αλλοδαπών, ή να είναι επαγγελματικά εγκατεστημένος και στην αλλοδαπή.